

Mijn reactie op het voornemen van de minister om de jacht op haas en konijn te sluiten dit jaar is als volgt:

Ik jaag nu 11 jaar in een veld waar haas en konijn ruim aanwezig zijn. Zeker omdat we stelselmatig en structureel de predatoren (vos, kraai) bejagen en kort houden zien we de stand alleen maar beter worden. Natuurlijk zijn er ook mindere jaren wat het konijn betreft, gezien de gevoeligheid voor ziekte bij een grotere populatie. De haas is gevoelig voor weersomstandigheden en biotoop wijzigingen.

Daar houden we dan ook rekening mee door niet of minder te oogsten. Gedurende het jaar in het veld zien we wat de stand doet en passen daar ons beleid op aan.

Dit is natuurlijk ook een resultaat van een goede jachttraining, waarvan de kwaliteit in mijn ogen groot is. Dat merk ik ook, als secretaris van onze WBE, aan de jonge jagers die een frisse, nieuwe blik meebrengen en meer gericht zijn op behoud dan de vorige generatie die te maken had met voldoende wildaanbod.

Ook binnen de WBE hebben we regelmatig aandacht voor ontwikkelingen in het veld en praten we over beheer en behoud.

Daarom vind ik het ook erg jammer dat er zo'n besluit dreigt te komen waarmee alle opleidingen, acties en professioneel gedrag (want dat kunnen en mogen we van ervaren jagers verwachten) in één keer van tafel worden geveegd. En dus alle jagers opzijgezet worden.

Natuurlijk; ook binnen de jachtwereld zijn er mensen die zich niet kunnen gedragen en dingen doen in het veld die we eigenlijk niet goed vinden. Wat dat betreft is het natuurlijk een afspiegeling van de maatschappij. Maar dat zijn, zoals ook in de maatschappij, uitzonderingen, die niet bepalend mogen zijn voor beleid.

Vandaar dat ik serieus moeite heb met het voorgenomen besluit. Niet zozeer de aanleiding, hoe discutabel ook, maar vooral de manier waarop ik als jager gepasseerd en weggezet wordt.

Met vriendelijke groet,

R. Roelands.